

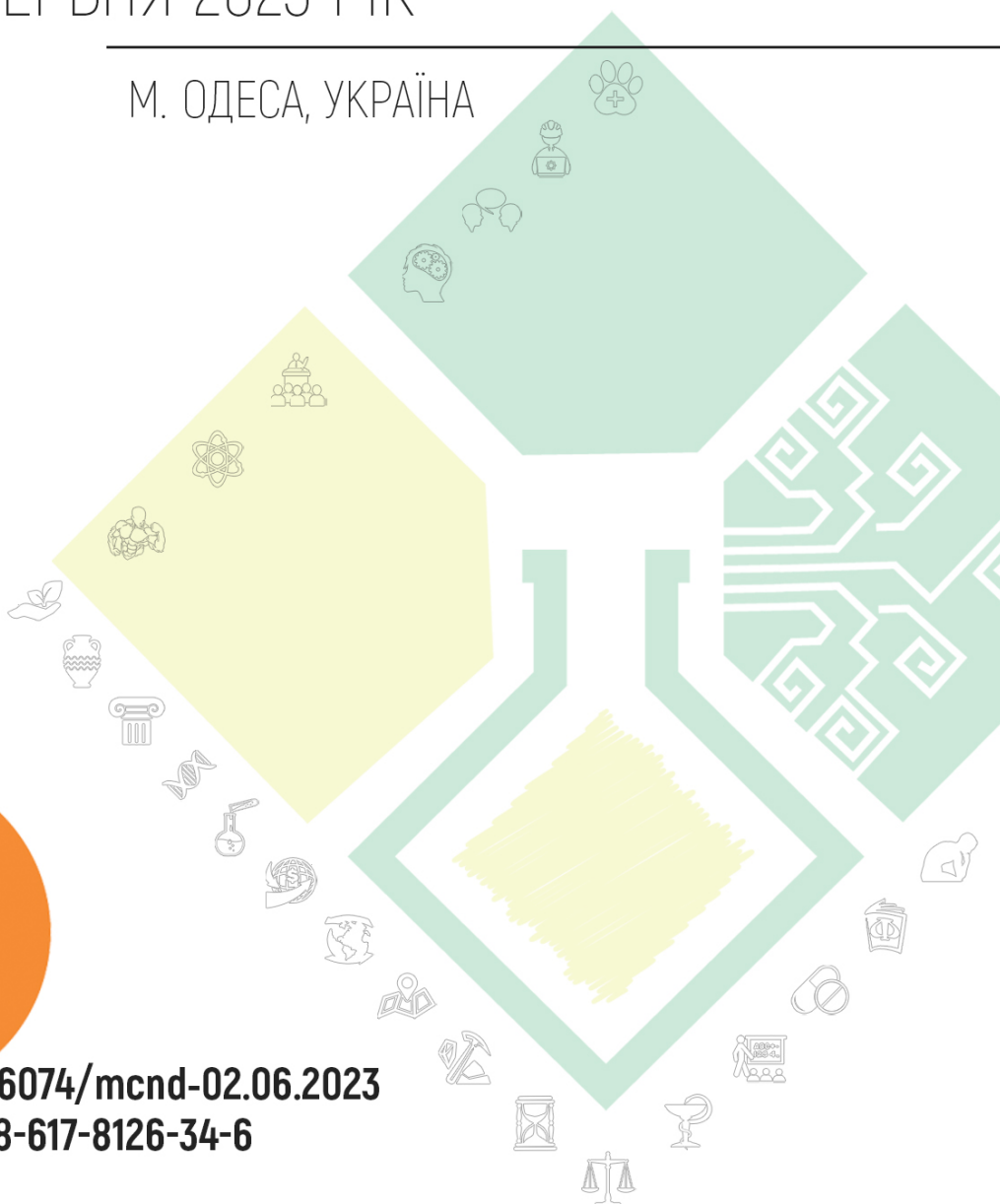
ПЕРІОД ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В СВІТОВІЙ НАУЦІ: ЗАДАЧІ ТА ВИКЛИКИ

І 2 ЧЕРВНЯ 2023 РІК

М. ОДЕСА, УКРАЇНА

DOI 10.36074/mcnd-02.06.2023
ISBN 978-617-8126-34-6

СЕКЦІЯ ХІХ. ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХІАТРІЯ

КАЗКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ Єременко Н.В.	174
САМООЦІНКА ЯК ЧИННИК АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ Сергієнко Д.І., Московець Л.П.	177

СЕКЦІЯ ХХ. МЕДИЧНІ НАУКИ ТА ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я

FEATURES OF THE MORPHOGENESIS OF UROLITHS IN THE ACID ENVIRONMENT OF THE URINE OF PATIENTS OF THE INDUSTRIALLY DEVELOPED REGION SUFFERING FROM UROLITHIASIS Barannyk K.	180
THE PECULIARITIES OF PSYCHOPHYSIOLOGICAL ADAPTATION OF MODERN PUPILS AND STUDENTS Serheta I.	185
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ Різник О.І.	187
ОПТИМАЛЬНИЙ ВІК ХЛОПЧИКІВ ДЛЯ ХІРУРГІЧНОЇ КОРЕКЦІЇ ГІПОСПАДІЇ Лапшин В.В., Бадалов Заур Адалят огли, Продан Ю.О.	189
ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ МОНОКЛОНАЛЬНИХ АНТИТІЛ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО БОЛЮ Тафічук Т.Ф.	191
СУЧАСНІ МЕТОДИ КОРЕКЦІЇ ЕКСТРОФІЇ СЕЧОВОГО МІХУРА У ДІТЕЙ Костиця М.І., Холявко М.В.	193
ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В РЕАЛІЯХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ Товкун Л.П., Порхун Я.Ю.	198

СЕКЦІЯ ХХІ. ФАРМАЦІЯ ТА ФАРМАКОТЕРАПІЯ

ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЕДНАПОВНЕНИХ ШПРИЦІВ Науково-дослідна група: Полова Ж.М., Негода Т.С., Алейник С.Л., Чумак Є.А.	201
---	-----

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Різник Ольга Іванівна

ORCID ID: 0000-0002-2658-2120

канд. мед. наук, доцент, доцент кафедри соціальної медицини,
громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, Україна

На сучасному етапі вітчизняна охорона здоров'я вирішує основне стратегічне завдання – підвищення якості та доступності медичної допомоги. При реалізації цього завдання у нових соціально-економічних умовах велику цінність представляє всебічно освічений лікар, який буде здатний ефективно спрямовувати професійну діяльність на користь здоров'я людини та суспільства загалом. Сучасна система підготовки медичних працівників має формувати в них потребу до вдосконалення професійних знань, умінь та навичок протягом усього життя. Безперервний професійний розвиток став визначатися як головний компонент національної освіти. Однією із досить складних та багатогранних сфер суспільних взаємин є сфера охорони здоров'я людини взагалі та медичної діяльності зокрема. Бурхливий розвиток високотехнологічних методів діагностики, лікування, реабілітації, проведення біомедичних досліджень, виникнення та розвиток нових галузей медицини поставило перед фахівцями практичної медицини, організаторами охорони здоров'я, юристами-практиками, вченими медиками та правознавцями низку серйозних питань з проблем правого регулювання медичної діяльності [1]. Надання медичної допомоги є специфічною сферою суспільних відносин, у процесі здійснення яких реалізуються різноманітні права особистості, передбачені міжнародними угодами та закріплені у вітчизняному законодавстві, при цьому підкреслюється, що належна підготовка та навчання лікарів є вирішальним елементом надання якісної медичної допомоги. Для оновлення навичок та умінь, підтримки та покращення якості наданої допомоги дуже важливе значення має безперервний медичний розвиток та постійне підвищення професійної кваліфікації. Основну відповідальність за безперервний медичний розвиток несуть самі лікарі, які використовують різні способи та можливості, що дозволяють досягти та підтримувати належний рівень своєї компетентності. Нині безперервна підготовка лікарів більшості спеціальностей у Європі будується на трьох базових принципах: модульна структура лікарських планів та програм, дистанційна технологія навчання, оцінка безперервного професійного розвитку лікаря через накопичувальну систему обліку балів [2]. В даний час проводяться серйозні перетворення в галузі вищої медичної освіти. Перед вітчизняними медичними вишами стоять важливі завдання щодо реформування освітніх процесів. Нові вимоги визначають пріоритетні напрями розвитку медичної освіти, такі як:

- модернізація медичної освіти у руслі загальної стратегії розвитку та реформування вітчизняної освіти;
- збереження академічної автономії медичних вузів;
- збереження та розвиток кращих традицій вітчизняних наукових медичних шкіл;
- розвиток системи безперервної медичної освіти;
- зміцнення та модернізація матеріально-технічної бази медичних вузів,

зокрема клінічної.

Проте розвиток та реформування вищої медичної освіти стикаються з низкою проблем. Серед них:

- навчання студентів практичним навичкам на різних клінічних базах;
- удосконалення нормативно-правової бази безперервної медичної освіти;
- зміна номенклатури медичних спеціальностей відповідно до реалій охорони

здоров'я.

Навчання студентів практичним навичкам на клінічних базах визначає професійну підготовку лікарів: в освітньому процесі слід приділяти особливу увагу стимулюванню клінічного мислення учнів, міждисциплінарним підходам при наділенні знаннями, вміннями, навичками. Для цього необхідно розвивати систему вищої освіти як інтегральний компонент освітнього процесу та науково-дослідної діяльності. З іншого боку, важливо вирішити питання щодо дотримання прав пацієнтів при наданні медичної допомоги. Йдеться не лише про гарантії належної якості медичної допомоги, а й про дотримання інших прав, наприклад, на конфіденційність персональних даних пацієнтів.

Таким чином, медична освіта має забезпечити високоякісну підготовку студентів і стати важливою складовою реформування галузі охорони здоров'я й реалізації соціальних пріоритетів держави, оскільки від рівня підготовки майбутніх лікарів залежить якість надання медичної допомоги населенню нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Biggs J.B., Collis K.F. (2014) *Evaluating the quality of learning: The SOLO taxonomy (Structure of the Observed Learning Outcome)*: Academic Press.
2. Witheridge A., Ferns G., Scott-Smith W. (2019) Revisiting Miller's pyramid in medical education: the gap between traditional assessment and diagnostic reasoning. *Int. J. Med. Educ.*, 10: 191–192. doi: 10.5116/ijme.5d9b.0c37.